

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Oto Kubeše a soudkyň Mgr. Kateřiny Boudníkové a JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **H** ■ ■ ■ ■ ■ **M** ■ ■ ■ ■ ■, narozená dne ■ ■ ■ ■ ■, IČO ■ ■ ■ ■ ■
sídlem ■ ■ ■ ■ ■
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Fraňou
sídlem Truhlářská 3, 110 00 Praha 1

proti
žalovaným: 1. **J** ■ ■ ■ ■ ■ **W** ■ ■ ■ ■ ■ **D** ■ ■ ■ ■ ■, narozený dne ■ ■ ■ ■ ■
bytem ■ ■ ■ ■ ■
2. **A** ■ ■ ■ ■ ■ **E** ■ ■ ■ ■ ■ **D** ■ ■ ■ ■ ■, narozená dne ■ ■ ■ ■ ■
bytem ■ ■ ■ ■ ■
oba zastoupení advokátem Mgr. Ing. Václavem Špundou
sídlem náměstí Kinských 741/6, 150 00 Praha 5

o zaplacení částky 660 417 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 20. 2. 2019, č. j. 13 C 16/2017 - 535

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I. pro částku 389 770 Kč s 9 % úrokem z prodlení ročně z částky 389 770 Kč od 22. 8. 2018 do zaplacení **zrušuje** a řízení **se** v tomto rozsahu **zastavuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I. o zamítnutí žaloby pro částku 270 647 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z částky 270 647 Kč od 9. 3. 2016 do zaplacení **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

- III. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovaným na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 285 173 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta.
- IV. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovaným na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 43 241 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem uvedeným v záhlaví soud prvního stupně ve výroku I. zamítl žalobu, aby soud uložil žalovaným povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni částku 660 417 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 9. 3. 2016 do zaplacení z částky 270 647 Kč a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 22. 8. 2018 do zaplacení z částky 389 770 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku a ve výroku II. rozhodl o povinnosti žalobkyně zaplatit žalovaným oprávněným společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku 285 172,60 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných.
2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání. Namítá nepřezkoumatelnost rozsudku, nesprávné skutkové zjištění a v závislosti na tom i nesprávné právní posouzení. Pod bodem 12. odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaní dopisem ze dne 9. 10. 2015 odstoupili od smlouvy o dílo. Dále však tento akt hodnocen nebyl a nelze zjistit, zda provedené odstoupení soud prvního stupně považuje za platné či nikoli, ačkoliv tato otázka je pro právní posouzení věci podstatná a v tomto směru činí napadený rozsudek nepřezkoumatelným. V další argumentaci upozorňuje na to, že soud prvního stupně odkazuje na ustanovení § 2620 až § 2622 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“), která pojednávají toliko o změně ceny díla v důsledku, že si dílo vyžádalo jiné úsilí nebo náklady než byly předpokládány k dokončení díla. Žalobkyně se však v žalobě i následných podáních domáhala pouze ceny dodaného zboží, nezahrnuté v ceně díla, předaného žalobkyni žalovaným, a to jen ceny pořizovací. Ačkoliv vztah mezi účastníky sporu se historicky mohl rozvinout sjednáním díla, nebrání takový původní důvod tomu, aby žalovaní zaplatili žalobkyni i cenu jiného zboží mimo provádění díla. Hodnota takto převzatého zboží mimo plnění díla splňuje věcné i formální předpoklady bezdůvodného obohacení žalovaných. Nesprávný je proto odkaz na judikaturu k obchodnímu zákoníku (sp. zn. 23 Cdo 3891/2010), která pojednává toliko o tzv. vícepracích. Žalobkyně nárokuje toliko náhradu hodnoty zboží, které bez bližšího ujednání žalovaní od žalobkyně převzali s prostým příslibem dodatečného zaplacení. Smlouva o dílo, jejíž obsah ostatně ani nebyl spolehlivě zjištěn, dodání onoho zboží nezahrnovala. Žalovaní nemohli mít spravedlivý důvod si zboží zaplacené žalobkyni bezplatně ponechat. Pokud dříve žalobkyně tento nárok označovala jako nárok na cenu díla, není to pro věc podstatné, neboť rozhodující je právní posouzení soudu, nikoliv účastníka. Výčet dodaného zboží, jehož pořizovací cena odpovídá částce 270 647 Kč, žalobkyně učinila ve svém podání ze dne 19. 4. 2018, 25. 10. 2018 a 13. 12. 2018. Žalobou nárokováná pohledávka o náhradu hodnoty předaného zboží neodpovídá zákonné definici díla tak, jak jí upravuje ustanovení § 2587 o. z. Proto absence upozornění na zvýšení ceny díla není překážkou vzniku povinnosti žalovaných zaplatit cenu převzatého zboží mimo plnění smlouvy o dílo. V řízení nebylo prokázáno, že by mezi účastníky byla sjednána smlouva o dílo, jejíž předmět by zahrnoval uvedené zboží, jehož pořizovací hodnota je předmětem žaloby. Dále navrhuje provést důkazy, které nebyly provedeny soudem prvního stupně, a to kompletním přehledem plateb úvěřující banky na pohledávky (faktury) žalobkyně, neboť tyto banka nehradila přímo žalobkyni jakožto zhotoviteli díla, nýbrž ve prospěch účtu žalovaných, kteří měli posléze platby žalobkyni provádět sami, a zprávou o stavu výstavby. Těmito důkazy lze jednat vyvrátit tvrzení žalovaných o neznalosti rozsahu plnění a dále ve spojení s ostatními důkazy prokázat, že zboží žalovaní přijali s vědomím, že jde o plnění mimo sjednaný a zaplacený rozsah smlouvy o dílo. Bylo by zjištěno, že žalovaní čerpali úvěr ve větším rozsahu, než bylo zaplacené žalobkyni, neboť byly využity jí dodané doklady. Nesprávnost výroku o náhradě nákladů řízení žalobkyně spatřuje v tom, že nesprávně byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

přiznána odměna za pět úkonů právní služby spočívající v účasti zástupce žalovaných na jednání s mediátorem, když účastníkovi řízení soud přiznává toliko náhradu nákladů řízení vymezených v ustanovení § 137 o. s. ř., podle něhož patří k nákladům řízení pouze odměna mediátora, nikoli odměna právního zástupce za účast u mediátora. Mediacce není řízením, což se promítá v ustanovení § 100 odst. 2 o. s. ř. tím, že se řízení přerušuje. Zároveň upozorňuje na drakonickou výši nákladů řízení pouze z důvodu, že na straně žalované vystupují manželé jakožto solidární dlužníci. Jejich pozice se v tomto řízení překrývají a zastupování dvou osob nemá žádný vliv na kvalitativní ani kvantitativní nároky poskytované služby a činěné úkony. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu napadeném odvoláním byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaní navrhli potvrzení odvoláním napadeného rozsudku. Soud prvního stupně se v průběhu řízení zabýval podrobně všemi skutkovými okolnostmi projednávaného případu a se všemi argumenty žalobkyně se v rozsudku vyčerpávajícím způsobem vypořádal. Žalovaní i soud prvního stupně se po celou dobu řízení potýkali s tím, že žalobkyně průběžně v řízení i v podaném odvolání účelově mění svá tvrzení. V žalobě samotné nárokovala investici do domu žalovaných sestávající z materiálu a prací. Následně předložila „hromadu“ účtenek a faktur za nákup materiálu a tvrdila, že všechen tento materiál byl použit na domě žalovaných. Poté se ukázalo, že tvrzení žalobkyně a jí předložené důkazy byly pouze účelové, neboť materiál na domě žalovaných využit nebyl, dle množství mohl být využit k dostavbě dokonce několika novostaveb a dále proto, že mnohé z účtenek pochází z doby po 30. 8. 2015, kdy žalobkyně na domě žalovaných již žádné práce neprováděla. Aktuálně mění terminologii a ačkoliv pro žalované prováděla dílo, při kterém byl spotřebován určitý materiál, v odvolání užívá nepřiléhavého pojmu „zboží“, které od ní měli převzít s prostým příslibem dodatečného zaplacení. Tato tvrzení neodpovídají skutečnosti, neboť žalovaní žalobkyni za provedené dílo, včetně materiálu, zaplatili a žádný související příslib nedali. Pokud žalobkyně tvrdí, že mezi účastníky byla sjednána smlouva o dílo, aniž by její předmět zahrnoval i dodání zboží, jedná se o další účelové tvrzení, neboť z dokazování vyplynulo, že žalobkyně se žalovanými uzavřela smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo dokončení stavby rodinného domu žalovaných do podoby vzorového domu, přičemž žalobkyně dala v této souvislosti žalovaným písemnou nabídku, ve které je vyčíslena cena dokončovacích prací včetně souvisejícího materiálu. Pokud jde o požadavek doplnit dokazování zprávou úvěrující banky, pak v prohlášení ze dne 15. 8. 2018, které bylo již k důkazu provedeno, banka prohlašuje, že faktury platila přímo na účet žalobkyně. Výše náhrady nákladů řízení pak odpovídá tomu, že tvrzení žalobkyně v průběhu řízení nebyly konzistentní, žalobkyně byla opakovaně nejen soudem, ale i mediátorem poučována a srozuměna s tím, jaké náklady mohou v souvislosti s vedením sporu vzniknout.
4. Před zahájením odvolacího jednání žalobkyně vzala žalobu zpět co do částky 389 770 Kč s 9 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 22. 8. 2018 do zaplacení, s čímž žalovaní vyslovili souhlas a Krajský soud v Praze jako soud odvolací v souladu s ustanovením § 222a odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. v této části výrok I. napadeného rozsudku zrušil a v tomto rozsahu řízení zastavil (výrok I.).
5. Následně odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v intencích ustanovení § 212 věty první o. s. ř. ve zbývající části výroku I. pro částku 270 647 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z částky 270 647 Kč od 9. 3. 2016 do zaplacení a závislém nákladovém výroku II. podle ustanovení § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není opodstatněné.
6. S ohledem na cizí prvek v řízení (žalobkyně je státní příslušnicí Ukrajiny) odvolací soud zkoumal, zda je dána pravomoc soudů České republiky ve věci rozhodnout. V úvahu přichází aplikace dvoustranné smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o právní pomoci v občanských věcech (č. 123/2002 Sb. m. s.) ve znění Protokolu mezi Českou republikou a Ukrajinou (č. 77/2008 Sb. m. s.), neboť tato smlouva má aplikační přednost nejen před pravidly

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

mezinárodního práva procesního, obsaženými v českém právu (zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, dále jen „ZMPS“), ale podle čl. 351 Smlouvy o fungování Evropské unie i před pravidly mezinárodní příslušnosti obsaženými v právu unijním. Jelikož se účastníci neshodli na volbě práva, podle článku 48 odst. 2 smlouvy se smluvní závazkové vztahy řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území uzavřeli smlouvu, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 článku, který však na souzený případ nedopadá. Podle článku 48 odst. 5 smlouvy pravomoc k řízení o sporu ze smluvního závazku má justiční orgán té smluvní strany, na jejímž území má odpůrce bydliště, pobyt, sídlo anebo se zde nalézá sporný nemovitý majetek. Vzhledem k tomu, že žalovaní mají bydliště na území České republiky, jsou to soudy České republiky, které mají pravomoc ve věci rozhodnout a právem rozhodným pro posouzení věci je právo České republiky, konkrétně s ohledem na datum vzniku závazku zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

7. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že dne 20. 12. 2016 žalobkyně podala proti žalovaným žalobu na zaplacení částky 270 647 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně od 9. 3. 2016 do zaplacení s odůvodněním, že mezi účastníky došlo k uzavření ústní smlouvy o dílo (písemné potvrzení vydáno nebylo) spočívající v dokončení interiérů a exteriérů původně hrubé stavby domu č. p. ■ v obci ■, část ■ tak, aby odpovídal vzorovému domu (dle podání ze dne 25. 10. 2018 byly předmětem díla: nosná konstrukce, bourání a osazení okna kuchyň, oprava omítek stěrka a sádra, obklady a dlažba, plovoucí podlaha, schody, komplet elektro včetně oprav, vyzdívky a dozdívky ytong, úprava garážového stání, úprava zahrady, akrylování rohů a opravy, doprava materiálu, přesun hmot, dokončovací práce, dveře, instalace). Dostavba měla proběhnout v několika etapách odsouhlasených žalovanými s tím, že náklady prací byly předem odsouhlaseny žalovanými a měly dosáhnout částky 580 800 Kč včetně DPH. Žalovaní následně rozšířili předmět díla o práce a dodávky, které nebyly v původní nabídce zohledněny. Na úhradu díla zaplatili 697 270 Kč na základě faktur č. 01/15 ze dne 18. 6. 2015 znějící na částku 246 770 Kč, č. 02/15 ze dne 1. 7. 2015 znějící na částku 195 500 Kč a č. 03/15 ze dne 23. 7. 2015 znějící na částku 255 000 Kč. Následně po dohodě došlo k dalšímu rozšíření díla v hodnotě přesahující 270 647 Kč. Tato částka představovala následující položky: (dle podání ze dne 25. 10. 2018) 84 600 – obklady ProCeram VF 1511008, 70 000 Kč – truhlář kuchyň VF 1518002/V072, 5 979 Kč – komín VF 090, 3 700 Kč – napojení kamen na komín, revize komínu VF 1511003/V045, 5 160 Kč – 8 x kliky dveřní VFV 093, klika na WC účtovaná v účtence V 097, 5 076 Kč – nezaplacená účtenka THEMSE + další zboží VF 058, 2 704 Kč – nezaplacená účtenka WC Comfort set C 200, 4 928 Kč – nezaplacená účtenka půdní schody + další zboží VF 097, 38 742 Kč – dveře a obložky VF 1511002/V043 + VF 1511010/V070, 14 013 Kč – baterie VF 15110018/V095, 10 527 Kč – komplet materiál VF 1511005/053, 3 934 Kč – izolace půdy VF V/040, 31 000 Kč – plovoucí podlaha materiál doklad o zaplacení VF 1511012/V108, 609 Kč – vložka k balkónovým dveřím doklad o zaplacení VF 122, 11 520 Kč – lišty doklad 205501967 + 2015502001, celkem 292 490 Kč. V replice ze dne 15. 5. 2017 doplnila, že postupovala v etapách, na kterých se s žalovanými předem domluvila a tyto písemně sepsala. Smluvní vztah byl nastaven tak, že bez souhlasu žalovaných nic nezakoupila ani nevykonala. Žalovaní dokonce jednotlivé produkty vybírali, a buď objednávali sami či přes společnost ■ s. r. o. anebo je objednávala žalobkyně. Produkty následně při převzetí zaplatila žalobkyně. Pokud byly na dokladech uvedeny položky v jiném množství, než které bylo žalovaným ve skutečnosti dodáno, bylo tomu tak proto, že žalobkyně z důvodu finanční úspor slučovala objednávky pro několik objednatelů a ne všechen materiál se vztahoval k žalovaným. Dle doplnění žaloby ze dne 16. 4. 2018 byla cena díla sjednána odhadem. K vícepracem žalobkyně uvedla toliko, že byly účastníky sjednány, náklady za práci byly uhrazeny ve shora uvedených fakturách, žalovaná částka představuje pouze cenu za materiál spotřebovaný při dokončení předmětné hrubé stavby (doplnění žaloby). Fakturovaná částka 697 270 Kč se skládá ze dvou položek. První ve výši 399 360 Kč zahrnuje náklady za provedenou práci (96 dnů x 32 hodin – 4 zedníci x 8 hodin x 130 Kč/hodina, druhá položka 353 024 Kč představuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

spotřebovaný materiál dle předložených účtenek a faktur. Skutečná částka za nezaplacený materiál činí dokonce 292 492 Kč, avšak žalobkyně setrvala na původně žalované částce. Materiál tak žalobkyně rozčlenila na materiál poskytnutý v rámci díla a materiál poskytnutý mimo dílo (čl. 240). V podání ze dne 25. 10. 2018 žalobkyně doplnila, že překročení ceny díla žalovaným neoznámila, neboť to jim muselo být zřejmé od počátku, neboť to byli oni, kteří si objednávali osobně materiál. Žalovaní neměli finanční prostředky, a proto materiál platila žalobkyně s tím, že jí ho proplatí, až banka uvolní příslušnou částku. K poučení soudu o rozsahu a ceně dohodnutých víceprací, žalobkyně popsala rozsah zakoupeného materiálu, dohodu o ceně za vícepráce (navýšení ceny díla) netvrdila a ani k ní neoznačila důkazy, pouze předložila účtenky a paragony o ceně zakoupeného materiálu. V podání ze dne 13. 12. 2018 žalobkyně popsala provedení díla v jednotlivých (patnácti) etapách a současně popsala důvody, pro které byla cena překročena, ev. snížena oproti sjednanému předpokladu v nabídce ze dne 26. 5. 2015 (první etapa přesáhla původní kalkulaci 47 500 Kč o 1 763 Kč, druhá etapa přesáhla původní kalkulaci 7 800 Kč o 5 428 Kč, třetí etapa přesáhla původní kalkulaci 74 000 Kč o 22 040 Kč, čtvrtá etapa přesáhla původní kalkulaci 21 000 Kč o 3 150 Kč, pátá etapa přesáhla původní kalkulaci 4 170 Kč o 44 815 Kč, šestá etapa přesáhla původní kalkulaci 19 000 Kč o 19 125 Kč, sedmá etapa přesáhla původní kalkulaci 49 000 Kč o 10 000 Kč, osmá etapa přesáhla původní kalkulaci 23 000 Kč o 5 000 Kč, devátá etapa přesáhla původní kalkulaci 40 000 Kč o 8 343 Kč, desátá etapa ponížila původní kalkulaci 118 000 Kč o 11 105 Kč, jedenáctá etapa přesáhla původní kalkulaci 7 500 Kč o 15 989 Kč, dvanáctá etapa přesáhla původní kalkulaci 16 000 Kč o 5 489 Kč, třináctá etapa přesáhla původní kalkulaci 9 500 Kč o 25 507 Kč, čtrnáctá etapa přesáhla původní kalkulaci 4 400 Kč o 34 315 Kč, patnáctá etapa pak přesáhla původní kalkulaci 31 700 Kč o 5 844 Kč). Původní kalkulace činila 472 570 Kč a byla překročena o 195 703 Kč. Následovaly další etapy, které nebyly zohledněny v nabídce – přesun nábytku 3 600 Kč, seřizování oken 1 800 Kč, ProCeram 84 600 Kč, kuchyň 70 000 Kč, komín 6 000 Kč, napojení na komín 3 700 Kč, kliky (půdní schody) Themse 13 874 Kč, montáž klik 1 200 Kč, dveře a obložky 34 315 Kč, montáž dveří 4 400 Kč, baterie 14 013 Kč, kompletace 10 527 Kč, izolace půdy 6 000 Kč, práce schody 3 500 Kč, plovoucí podlaha 31 000 Kč, vložka 609 Kč, lišty 10 352 Kč, celkem 299 490 Kč.

8. Podáním ze dne 27. 8. 2018 žalobkyně navrhla rozšíření žaloby o částku 389 770 Kč s 9 % úrokem z prodlení od 22. 8. 2018 do zaplacení s odůvodněním, že jde o částku, kterou dluží žalovaní žalobkyni na základě faktury č. 01/15 ze dne 15. 6. 2015, ve které správně byly vyúčtovány náklady vzniklé v souvislosti se smlouvou o dílo. Soud změnu žaloby připustil usnesením ze dne 10. 9. 2018, č. j. 13 C 16/2017 – 356. Žalobkyně tak nárokovala celkem částku 660 417 Kč s příslušným úrokem z prodlení.
9. Žalovaní nesouhlasili s tím, že by žalobkyni něco dlužili. Potvrdili, že s ní uzavřeli smlouvu o dílo spočívající v dokončení stavebních prací na jejich rodinném domě za cenu 580 800 Kč. Práce byly prováděny na základě odsouhlaseného rozpočtu ze dne 26. 5. 2015, ve kterém byly dojednány jednotlivé fáze provádění díla a žalobkyně žalovaným garantovala dohodnutou cenu a kvalitu provedení díla v rámci jednotlivých etap. Žalobkyni skutečně uhradili částku 697 270 Kč, aniž by obdrželi jakékoli položkové vyúčtování, dodnes nemají informace o tom, zda a jakým způsobem (za jaké práce a jaký materiál) byla spotřebována uhrazená částka 697 270 Kč. K rozšířenému nároku uvedli, že není možné, aby existovaly faktury stejného čísla a že úvěrující bankou byla proplacena faktura vystavená dne 18. 6. 2018 na částku 246 770 Kč. V podání ze dne 11. 12. 2018 shrnuli, že si od developera projektu modelových rodinných domků v [REDAKCE] (část [REDAKCE]) odkoupili řadový dům ve fázi stavby před dokončením finálních úprav interiérů a terénních úprav přiléhající zahrady, včetně oplocení. Za účelem dokončení domu uzavřeli předmětnou smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo dokončení hrubé stavby do podoby vzorového projektového domu a k tomu jim byla e-mailem ze dne 26. 5. 2015 zaslána nabídka, ve které byla cena dokončovacích prací, včetně potřebného materiálu, vyčíslena. Na základě této nabídky byla dohoda uzavřena s tím, že veškeré platby za provádění díla budou

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

realizovány z hypotéčního úvěru, tzn. že platby bude poukazovat přímo úvěrující banka a bylo tudíž nezbytné vystavovat faktury. Nad rámec ceny obsažené v nabídce, znějící na částku 467 770 Kč, souhlasili s proplacením faktury firmy ProCeram a. s. za sanitu a zálohové faktury firmy Truhlářství Štamfest na kuchyňskou linku, včetně montáže, celkem za 154 600 Kč. Celkem na fakturách zaplatili 697 270 Kč, což odpovídá součtu ceny dle nabídky ze dne 26. 5. 2015, dvou faktur ve výši 154 600 Kč a určité rezervy ve výši 74 900 Kč. Jelikož jejich dům nebyl stále dokončen, začali se na počátku srpna 2015 důrazněji dožadovat dokončení díla a také řádného položkového vyúčtování. Proto 1. 9. 2015 byl sepsán předávací protokol stavby, kde jsou jasně popsány nedodělky a vady díla a stanoven závazný termín pro jejich dokončení. Jelikož, až na výjimky, nedodělky a opravy nebyly provedeny v termínu, žalovaní dopisem ze dne 9. 10. 2015 oznámili žalobkyni ukončení spolupráce a opět ji vyzvali k řádnému vyúčtování ceny dosud provedeného díla.

10. Soud učinil skutková zjištění z nesporných tvrzení účastníků a listinných důkazů. Účastníci učinili nesporným, že mezi nimi byla uzavřena v průběhu května či června 2015 ústní smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo dokončení hrubé stavby domu č. p. ■ v ■ – ■ ve vlastnictví žalovaných tak, aby odpovídal vzorovému domu. Písemné potvrzení o uzavřené smlouvě vydáno nebylo, byl pouze sepsán seznam prací. Cena díla měla být sjednána ve výši 580 000 Kč, nebylo však prokázáno, zda se jednalo o cenu pevně stanovenou (tvrzení žalovaných) nebo stanovenou odhadem (tvrzení žalobkyně) a zda šlo o cenu s DPH či bez DPH. To, zda šlo o cenu stanovenou pevně či odhadem, soud prvního stupně nezjišťoval vzhledem k tomu, že pokud by šlo o cenu stanovenou odhadem, žalobkyně k poučení soudu dle § 118a o. s. ř. nedoplnila tvrzení o tom, kdy zjistila nutnost podstatně překročit cenu díla, zda, kdy a jak toto oznámila žalovaným, což byly zákonné předpoklady pro vznik nároku na zvýšení ceny díla. Tvrzení o tom, že si vyšší ceny díla museli být žalovaní vědomi, když sami objednávali materiál a souhlas s fakturovanými cenami byl projeven tím, že žalovaný faktury podepsal, shledal nedostačující. Ze seznamu prací předloženého žalobkyní bylo zjištěno, že práce sjednané mezi účastníky byly rozděleny do patnácti etap a celková cena za všechny etapy činila 473 970 Kč. Šlo o seznam sepsaný strojem, v němž byly obsaženy ručně psané poznámky. Z e-mailu ze dne 26. 5. 2015 adresovaného prvním žalovanému bylo zjištěno, že obsahuje stejný seznam prací, rozdělený do patnácti etap, stejně jako seznam prací předložený žalobkyní, avšak bez rukou psaných poznámek. Z faktury č. 01/15 ze dne 18. 6. 2015 vyplývá, že faktura byla vystavena na částku 246 770 Kč, den splatnosti není uveden, forma úhrady měla být provedena převodem. Faktura byla vystavena jako zálohová na provedené práce dle domluvené nabídky a pracovního postupu rozdělené na několik etap. Z faktury č. 02/15 ze dne 1. 7. 2015 bylo zjištěno, že faktura byla vystavena na částku 195 500 Kč, den splatnosti nebyl uveden a forma úhrady měla být provedena převodem. Faktura byla vystavena za provedené práce na rodinném domu Z ■. Z faktury č. 3/15 ze dne 23. 7. 2015 bylo zjištěno, že faktura byla vystavena na částku 255 000 Kč, den splatnosti není uveden a úhrada měla proběhnout převodem. Faktura byla vystavena na montáž kuchyňské linky, montáž obk. + dlaž., montáž plovoucích podlah, montáž vod. kanal., malování + sádrování, montáž betonu + stěrek. Celkem bylo na dílo uhrazeno 697 270 Kč. Žalovaní se do předmětného domu nastěhovali v průběhu srpna 2015. Předávací protokol ke stavbě byl dne 1. 9. 2015 podepsán F ■ N ■ a prvním žalovaným, při prohlídce byly shledány vady a nedodělky s tím, že tyto budou odstraněny v termínu, který navrhne pan N ■ do 3. 9. 2015 a následně odsouhlasí žalovaní.
11. Z dopisu právního zástupce žalovaných ze dne 9. 10. 2015 vyplývá, že žalovaní odmítli zaplatit částku 132 835 Kč a žádali o doložení řádného položkového vyúčtování veškerého dodaného materiálu a provedených prací. Dopisem ze dne 10. 11. 2015 žalobkyně požadovala po žalovaných zaplacení pohledávky ve výši 132 835 Kč z titulu předmětné smlouvy o dílo. Z dopisu právního zástupce žalovaných ze dne 1. 12. 2015 vyplývá, že žalovaní dopisem ze dne 9. 10. 2015, dle dodejky žalobkyni doručené 14. 10. 2015, odstoupili od smlouvy o dílo. Předžalobní výzvou

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

ze dne 23. 2. 2016 právní zástupce žalobkyně zaslal žalovaným návrh na mimosmluvní vyrovnání. Žalovaní prostřednictvím svého zástupce dopisem ze dne 9. 3. 2016 vyjádřili připravenost vyrovnat se s žalobkyní na základě řádného položkového vyúčtování dodaných prací a spotřebovaného materiálu, dopis byl dle dodejky doručen právnímu zástupci žalobkyně 10. 3. 2016.

12. Z předžalobní výzvy bývalého právního zástupce žalobkyně ze dne 6. 8. 2018 vyplývá, že žalovaní byli vyzváni k zaplacení faktury č. 1/15 ze dne 15. 6. 2015, která byla vystavena na částku 389 770 Kč, se splatností 2016, forma úhrady převodem. Faktura byla vystavena jako zálohová faktura na provedené práce dle domluvené cenové nabídky rozdělené do etap.
13. Z potvrzení Komerční banky, a. s., ze dne 15. 8. 2018 o čerpání hypotečního úvěru č. [REDAKCE] bylo zjištěno, že banka potvrzuje, že provedla čerpání hypotečního úvěru na žádost žalovaného 1., který k žádosti o čerpání předložil fakturu č. 1/15 ze dne 15. 6. 2015 na částku 389 770 Kč. Tato žádost nebyla bankou akceptována, čerpání bylo odmítnuto z důvodu chybějící zprávy o stavu výstavby. Dne 19. 6. 2015 byla předložena nová žádost o čerpání úvěru na částku 246 770 Kč na základě žalobkyní předělané faktury č. 01/15. Této žádosti bylo úvěrující bankou vyhověno a částka byla vyplacena na účet vystavitele faktury.
14. Dopisem zástupce žalovaných ze dne 21. 8. 2018 bylo právnímu zástupci žalobkyně sděleno, že odmítají nárok z faktury č. 01/15 ze dne 15. 6. 2015 na částku 389 770 Kč jako nedůvodný s tím, že faktura byla stornována a změněna na fakturu č. 01/15 ze dne 18. 6. 2015 na částku 246 770 Kč, která byla žalobkyní proplacena.
15. Z dalších listinných důkazů, které soud prvního stupně provedl při jednání, nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti pro rozhodnutí ve věci. Návrhy na doplnění dokazování účastnickým výsledkem žalobkyně, výsledkem svědků F [REDAKCE], N [REDAKCE], J [REDAKCE], Č [REDAKCE], R [REDAKCE], I [REDAKCE] a P [REDAKCE], H [REDAKCE] a místním šetřením nemovité věci považoval za nadbytečné. Současně zamítl návrhy na doplnění dokazování znaleckým posudkem a dotazem na Komerční banku, a. s., neboť tyto důkazy byly navrženy jednak po koncentraci řízení provedené podle § 118b odst. 1 o. s. ř. a jednak je považoval za nadbytečné.
16. Na zjištěný skutkový stav soud prvního stupně aplikoval základní ustanovení o smlouvě o dílo (§ 2586 odst. 1 a 2 o. z.) a ustanovení týkající se ceny díla a jejích změn (§ 2610 odst. 1, § 2611, § 2612, § 2620 odst. 1, § 2621 odst. 1 a 2 a § 2622 odst. 1, 2 o. z.). Mezi účastníky byla v průběhu měsíce května či června 2015 ústně sjednána smlouva o dílo (dokončení hrubé stavby tak, aby odpovídala vzorovému domu), přičemž účastníci neprojeví vůli tuto smlouvu uzavřít bez určení ceny díla, ale naopak ze shodného tvrzení účastníků vyplynulo, že si cenu díla sjednaly ve výši 580 000 Kč. Žalovaní tvrdili, že cena byla stanovena jako konečná s DPH, žalobkyně v tomto tvrzení nebyla konzistentní, nejprve tvrdila, že cena byla ujednána včetně DPH, poté ve vyjádření ze dne 15. 5. 2017 uvedla, že cena díla byla v této částce stanovena po dohodě smluvních stran a v doplnění žaloby pak již uváděla, že cena byla stanovena odhadem bez DPH. Nárok na zvýšenou cenu díla určenou při vzniku závazku odhadem žalobkyni nemohl vzniknout, neboť požadovaná částka (389 770 Kč), která činí více než 20 % z ceny dle žalobkyně určené odhadem, představuje její podstatné překročení a jelikož žalobkyně tuto skutečnost žalovaným neoznámila, nárok na cenu zvýšenou jí nenáleží. Pokud žalobkyně požadovala zaplacení částky 270 647 Kč z titulu víceprací, i v této části shledal soud prvního stupně žalobu nedůvodnou. Občanský zákoník neřeší nijak situaci, kdy se strany smlouvy o dílo dohodnou na rozšíření díla či na tzv. vícepracích a soud prvního stupně měl za to, že i v poměrech občanského zákoníku je použitelná judikatura Nejvyššího soudu přijatá k obchodnímu zákoníku, podle níž nesjednají-li si strany změnu smlouvy, plnění z titulu víceprací není bezdůvodným obohacením, jelikož nejde o plnění bez právního důvodu, ale jedná se o plnění na základě smlouvy o dílo. O bezdůvodné obohacení by šlo pouze v případě, že by poskytnuté plnění nebylo spjato s plněním původním, což není souzený případ. Žalobkyně, ač byla soudem poučena podle ustanovení § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

nedostála své povinnosti tvrzení ohledně tvrzené dohody o vícepracích. Tyto vícepráce nespécifikovala, když neuvedla kdy a jaké vícepráce byly sjednány a jaká byla dohoda o ceně za provedení každé z nich. V tomto směru žalobkyně nesplnila svoji povinnost tvrzení ani důkazní, když pouze oznámila, že vícepráce byly prováděny k žádosti žalovaných, kteří přislíbili tyto vícepráce mimo dohodu o dílo uhradit. Upozornil, že tvrzení týkající se dohody o vícepracích a jejich ceně nelze nahrazovat předkládáním důkazů v podobě účtenek a faktur. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně neshledal žalovaný nárok opodstatněným, pro nadbytečnost se nezabýval nárokem, který vznesli žalovaní z titulu vadného plnění. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. s. ohledem na výsledek řízení.

17. Předně musí odvolací soud uvést, že rozsudek soudu prvního stupně nepovažuje za nepřezkoumatelný, neboť má náležitosti požadované § 157 odst. 2 o. s. ř. a je z něho zřejmé, na základě jakých úvah soud prvního stupně dospěl ke svému rozhodnutí. Ostatně k těmto úvahám se žalobkyně ve svém odvolání vyjadřuje a případné dílčí nedostatky v odůvodnění tak nebyly na újmu uplatnění jejích práv.
18. Odvolací soud přezkoumal skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně a dospěl k závěru, že co se týče okolností uzavření smlouvy o dílo, doby jejího uzavření a základních obsahových náležitostí správně vycházel ze shodných skutkových tvrzení účastníků o tom, že mezi nimi byla ústně uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo dokončení hrubé stavby domu č. p. ■ v ■ – ■ ve vlastnictví žalovaných tak, aby odpovídal vzorovému domu. Žalobkyně byla v postavení podnikatele, žalovaní v postavení spotřebitelů. Správně bylo uzavřeno, že účastníci neměli vůli uzavřít smlouvu bez určení ceny díla. Cena byla obsažena v seznamu prací, které žalobkyně doručila žalovaným e-mailem ze dne 26. 5. 2015 v částce 473 970 Kč. Spor mezi účastníky byl, zda šlo o cenu stanovenou odhadem, jak prezentovala žalobkyně nebo cenu konečnou, jak uváděli žalovaní. Žalovaní dle svého vyjádření akceptovali zvýšení ceny díla ohledně částky 154 600 Kč (kuchyňská linka, dlažby a obklady firmy ProCeram a. s.).
19. Přes poučení soudu prvního stupně podle ustanovení § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. žalobkyně netvrdila nic k tomu, že by v důsledku rozšíření rozsahu díla (nad rámec seznamu prací) bylo sjednáno s žalovanými zvýšení ceny díla. Nutnost překročení ceny díla stanovené odhadem žalobkyně žalovaným neoznámila.
20. Rovněž bylo správně z faktur vystavených žalobkyní zjištěno, že žalovaní na dílo uhradili 697 270 Kč (faktury č. 01/15 ze dne 18. 6. 2015 znějící na částku 246 770 Kč, č. 02/15 ze dne 1. 7. 2015 znějící na částku 195 500 Kč a č. 03/15 ze dne 23. 7. 2015 znějící na částku 255 000 Kč).
21. Nesporné dále bylo, že žalovaní se do domu přestěhovali v průběhu srpna 2018 a k převzetí díla, byť s výhradami, došlo na základě protokolu ze dne 1. 9. 2015. Následně mezi účastníky probíhala komunikace ze strany žalobkyně ohledně doplacení ceny díla a ze strany žalovaných ohledně odstranění vad a nedodělků vytčených v protokole o převzetí díla (dopisy ze dne 9. 10. 2015, 10. 11. 2015, 1. 12. 2015, 23. 2. 2016, 9. 3. 2016).
22. Odvolací soud zopakoval dokazování dopisy právního zástupce žalovaných ze dne 9. 10. 2015 a 1. 12. 2015. V dopise ze dne 9. 10. 2015 právní zástupce žalovaných odmítá nárok žalobkyně na úhradu požadovaného doplatku ceny díla a dále upozorňuje, že závady vytčené v protokole ze dne 1. 9. 2015 nebyly odstraněny ve stanovené lhůtě, a proto žalovaní s žalobkyní ukončují spolupráci a vytčené vady a nedodělky odstraní svépomocí či prostřednictvím jiné stavební firmy na náklady žalobkyně. V dopise ze dne 1. 12. 2015 žalovaní mimo jiné deklarovali, že v předchozím dopise ze dne 9. 10. 2015 došlo k odstoupení od smlouvy o dílo z důvodu jejího porušování podstatným způsobem.
23. Již nyní odvolací soud k námitce o nesrozumitelnosti napadeného rozsudku vzhledem k závěru, že od smlouvy o dílo bylo ze strany žalovaných odstoupeno, uvádí, že z obsahu rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

neplyne, že by soud prvního stupně tento závěr učinil a že by jeho posouzení bylo založeno na tom, že došlo k zániku závazkového vztahu z důvodu odstoupení a na to navazující povinnost stran vrátit si již poskytnutá plnění podle pravidel o bezdůvodném obohacení. Soud prvního stupně pouze nepřesně formuloval skutečnosti, které byly z uvedených dopisů zjištěny, tedy že sami žalovaní považovali dopis ze dne 9. 10. 2015 za odstoupení, soud prvního stupně však nikoli vzhledem k tomu, že jeho úvahy směřují k posouzení nároku na zaplacení ceny díla, nikoli nároků z bezdůvodného obohacení. Odvolací soud má rovněž za to, že dopisem ze dne 9. 10. 2015 nedošlo k odstoupení od smlouvy o dílo, neboť kromě toho, že tento způsob ukončení závazku nebyl v dopise výslovně zmíněn, obsah dopisu nesměřuje k ukončení závazku a s tím spojenému požadavku na vrácení vzájemných plnění stran, ale k tomu, že žalovaní v rámci odpovědnosti za vady požadují po žalobkyni nahradit náklady, které jim vznikly při odstraňování vad díla. Deklarovat později jiný obsah právního jednání není přípustné.

24. S ohledem na datum uzavření smlouvy o dílo soud prvního stupně při právním posouzení správně postupoval podle občanského zákoníku z roku 2012.
25. Podle ustanovení § 2586 odst. 1 o. z. smlouvou o dílo se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít.
26. Podle ustanovení § 2586 odst. 2 o. z. cena díla je ujednána dostatečně určitě, je-li dohodnut alespoň způsob jejího určení, anebo je-li určena alespoň odhadem. Mají-li strany vůli uzavřít smlouvu bez určení ceny díla, platí za ujednanou cena placená za totéž nebo srovnatelné dílo v době uzavření smlouvy a za obdobných smluvních podmínek.
27. Podle ustanovení § 2596 o. z. opatří-li zhotovitel věc zpracovanou při provádění díla, má stran této věci, pokud se stala součástí díla, postavení prodávajícího. Má se za to, že kupní cena věci je zahrnuta v ceně díla.
28. Podle ustanovení § 2612 o. z. zjistí-li zhotovitel po uzavření smlouvy, že cenu odhadem bude třeba podstatně překročit, oznámí to objednateli bez zbytečného odkladu s odůvodněným určením nové ceny; neučiní-li to bez zbytečného odkladu poté, co potřebu zvýšení ceny zjistil, anebo zjistit měl a mohl, nemá právo na zaplacení rozdílu v ceně.
29. Podle ustanovení § 2622 odst. 1 o. z. byla-li však cena určena na základě rozpočtu daného s výhradou, že se nezaručuje jeho úplnost, nebo s výhradou, že rozpočet je nezávazný, může zhotovitel požadovat zvýšení ceny, objeví-li se v případě rozpočtu s výhradou nezaručené úplnosti při provádění díla potřeba činností do rozpočtu nezahrnutých, pokud nebyly předvídatelné v době uzavření smlouvy, a v případě rozpočtu s výhradou nezávaznosti, oč nevyhnutelně převýší náklady účelně vynaložené zhotovitelem náklady zahrnuté do rozpočtu. Nesouhlasí-li objednatel se zvýšením ceny, určí zvýšení ceny na návrh zhotovitele soud.
30. Podle ustanovení § 2622 odst. 2 o. z. zhotoviteli zaniká nárok na určení zvýšení ceny podle odstavce 1, jestliže neoznámí nutnost překročení rozpočtované částky a výši požadovaného zvýšení ceny bez zbytečného odkladu poté, kdy se při provádění díla ukázala jeho nevyhnutelnost.
31. Podle ustanovení § 2610 odst. 1 o. z. právo na zaplacení ceny díla vzniká provedením díla.
32. Podle ustanovení § 2604 o. z. dílo je provedeno, je-li dokončeno a předáno.
33. V posuzovaném případě, žalovaní jako spotřebitelé uzavřeli s žalobkyní jako podnikatelem smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo dokončení hrubé stavby domu č. p. [redacted] v [redacted] [redacted] – [redacted] ve vlastnictví žalovaných tak, aby odpovídal vzorovému domu.
34. Dílo je provedeno, je-li dokončeno a předáno, byť s vadami. V souladu s konstantní judikaturou zhotovitel splní svou povinnost ze smlouvy provést dílo jeho řádným ukončením a předáním předmětu díla objednateli. Pokud má věc při předání vady, má objednatel dvě varianty, buď může

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

takové plnění odmítnout převzít a pak zhotovitel svoji povinnost řádně provést dílo nesplnil nebo objednatel věc i s vadami převezme, a pak byl závazek zhotovitele splněn a objednateli vznikají nároky z vadného plnění. Odvolací soud tak má za to, že žalobkyně svůj závazek provést a předat dílo splnila vzhledem k tomu, že dílo bylo předáno na základě předávacího protokolu, byť s výhradami, jejichž existence se může později promítnout právě do nároků z vadného plnění. Jakmile bylo dílo provedeno, vznikl žalobkyni jako zhotoviteli právo na zaplacení ceny díla.

35. Soud prvního stupně správně uzavřel, že smlouva o dílo nebyla uzavřena bez určení ceny díla a odvolací soud dodává, že nebyla určena ani s odkazem na skutečný rozsah práce a její hodnotu nebo hodnotu použitých věcí s povinností vyúčtování ve smyslu ustanovení § 2625 o. z., naopak základem byl seznam prací ze dne 26. 5. 2015, v němž byla cena díla deklarována. I kdyby odvolací soud vzal v potaz tvrzení žalobkyně, že cena byla stanovena ve výši 473 970 Kč pouze odhadem (472 570 Kč dle žalobkyně v podání ze dne 13. 12. 2018), pak její překročení o 195 703 Kč (opět tvrzení žalobkyně ze dne 13. 12. 2018) je nepochybně překročením ceny díla podstatným a pokud žalobkyně žalovaným novou cenu neoznámila ve smyslu ustanovení § 2612 odst. 1 o. z. nemá právo na zaplacení rozdílu mezi cenou stanovenou odhadem a cenou nově určenou.
36. Dle dalšího tvrzení žalobkyně se účastníci v průběhu provádění díla dohodli na změně díla oproti původnímu rozsahu (rozšíření nad rámec nabídky uvedené v seznamu prací).
37. Dosavadní judikatura, u níž není důvod, aby se neuplatnila i v poměrech nového občanského zákoníku, setrvává na závěru, že pro zvýšení ceny za vícepráce je třeba, aby se strany dohodly na změně smlouvy. Plnění z titulu víceprací beze změny uzavřené smlouvy o dílo není bezdůvodným obohacením objednatele na úkor zhotovitele, neboť v takovém případě se nenaplní žádná ze skutkových podstat bezdůvodného obohacení, jelikož v takovém případě nejde o plnění bez právního důvodu, ale o plnění v rámci právního vztahu založeného smlouvou o dílo, u něhož nebyly splněny podmínky pro úhradu těchto prací. Pouze v případě, že by poskytnuté plnění nebylo spjato s původním plněním (nebyla dána vzájemná souvislost těchto plnění) bylo by možno aplikovat ustanovení o bezdůvodném obohacení (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 2592/2008, 23 Cdo 3891/2010, sp. zn. 33 Cdo 4276/2010, sp. zn. 23 Cdo 3798/2009).
38. V souzeném případě však žalobkyni popsané vícepráce nepochybně s předmětem díla souvisí a soud prvního stupně proto žalobkyni v tomto směru správně poučil podle ustanovení § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. Žalobkyně však k poučení soudu prvního stupně netvrdila ničeho o tom, jaké mělo rozšíření rozsahu díla dopad na již sjednanou cenu díla, tedy jaké navýšení ceny díla bylo v souvislosti s rozšířením předmětu díla dohodnuto. Pouze obecně tvrdila, že vícepráce byly prováděny na žádost žalovaných, že cena práce byla uhrazena, avšak náklady na pořízení materiálu nikoli. Pokud žalobkyně soudu neposkytla relevantní tvrzení k dohodě o změně sjednané ceny díla, bylo nadbytečné provádět navrhané dokazování (zpráva peněžního ústavu, výsledky svědků).
39. K námitce žalobkyně, že žalovaná částka představuje pouze pořizovací cenu materiálu (dle žalobkyně „zboží“) je třeba uvést, že žalobkyně skutečně není povinna provést právní hodnocení věci, avšak pokud sama uváděla, že předmětem smlouvy mezi účastníky byla úprava nemovité věci, není možné, aby vztah mezi účastníky byl posouzen podle ustanovení o kupní smlouvě, a to ani s ohledem na domněnku obsaženou v ustanovení § 2596 věty druhé o. z., podle které opatří-li zhotovitel věc zpracovanou při provádění díla a tato se stane jeho součástí, má se stran této věci za to, že kupní cena věci je zahrnuta v ceně díla. Toto ustanovení klade nároky především na zhotovitele, aby v rámci uzavírání smlouvy a stanovení ceny díla adekvátně zhodnotil cenu věcí, které budou pro dílo využity nebo aby ve smlouvě (či nabídce) jednoznačně určil, že cena materiálu nebude součástí ceny díla a bude hrazena objednatelem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

40. Žalovaní nad rámec ceny díla sjednané v seznamu prací sestaveného žalobkyní ve výši 473 970 Kč akceptovali změnu ceny díla o částku 154 600 Kč. Tyto částky byly ze strany žalovaných žalobkyní uhrazeny, a odvolací soud proto shodně se soudem prvního stupně považuje nárok žalobkyně na zaplacení žalobou požadované částky za neopodstatněný.
41. Na základě shora vyložených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že výrok I., kterým byla žaloba co do zaplacení částky 270 647 Kč s úrokem z prodlení zamítnuta, je věcně správný, a proto jej podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil.
42. O náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 2 o. s. ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 146 odst. 2 věty první o. s. ř. za situace, kdy žalobkyně zavinila částečné zastavení řízení, když v části nároku vzala žalobu zpět a ve zbývajícím rozsahu nebyla ve věci úspěšná. V této fázi vznikly žalovaným náklady za zastoupení advokátem ve výši 285 173 Kč sestávající z odměny za osm společných úkonů právní služby při zastupování dvou osob (převzetí a příprava zastoupení, odpor včetně sepisu vyjádření k žalobě ze dne 28. 2. 2017, 5 x účast při mediálním jednání, vyjádření k výzvě soudu ze dne 9. 4. 2018), tj. za 16 úkonů právní služby po 7 536 Kč (počítáno z tarifní hodnoty 270 647 Kč podle ustanovení § 7 bod 6., § 8 odst. 1, snižené podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu), z odměny za šest společných úkonů právní služby při zastupování dvou osob (vyjádření k rošířené žalobě ze dne 7. 9. 2018, účast při jednání dne 26. 9. 2018, vyjádření žalovaných k poučení soudu ze dne 26. 10. 2018, účast při jednání dne 14. 11. 2018, vyjádření žalovaných ze dne 11. 12. 2018, účast při jednání dne 20. 2. 2019), tj. za 12 úkonů právní služby po 8 784 Kč (počítáno z tarifní hodnoty 660 417 Kč podle ustanovení § 7 bod 6., § 8 odst. 1, snižené podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu), z náhrady hotových výdajů po 300 Kč ke každému společnému úkonu právní služby podle ustanovení § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu – 4 200 Kč, z náhrady za 21 % DPH ve výši 48 339 Kč a z odměny pro mediátora podle zákona o mediaci za první setkání s mediátorem nařízené soudem ve výši 6 650 Kč. Odvolací soud do nákladů zastoupení advokátem započítal i úkony tohoto advokáta související s účastí u mediátora. Výčet možných nákladů v ustanovení § 137 o. s. ř. je toliko příkladný, což znamená, že mezi náklady řízení patří i jiné v tomto ustanovení neuvedené náklady, pokud vznikly účastníku v souvislosti s určitým konkrétním řízením a jinak by mu nevznikly. Byť je během mediace řízení ze zákona přerušeno, je nepochybné, že úkony právní služby učiněné v souvislosti s účastí u mediátora, které musí účastníci uhradit, se soudním řízením bezprostředně souvisí a s ohledem na jejich povahu a účel je lze zařadit mezi úkony obsažené v ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) ve spojení s ustanovením § 11 odst. 3 advokátního tarifu. V daném případě byli žalovaní zastupováni společně advokátem a ten tak činil úkony právní služby za oba žalované najednou. Takový úkon je úkonem společným ve smyslu ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu a advokátu náleží odměna za každého zastupovaného účastníka nikoli však v plné výši, ale ve výši snižené o 20 %. Odvolací soud při rozhodování o nákladech za zastupování účastníka postupoval v souladu s ustálenou soudní praxí (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2013, sp. zn. 31 Cdo 3043/2010) podle advokátního tarifu, který aplikoval jako celek, neboť není oprávněn selektivně odepřít aplikaci určitého ustanovení (v daném případě § 12 odst. 4 advokátního tarifu). Důvod pro moderaci vypočtené náhrady ve smyslu ustanovení § 150 o. s. ř. neshledal, když její výše je odrazem nikoli toho, že v řízení byly činěny společné úkony při zastupování dvou osob, ale především nekonzistentního postupu žalobkyně, která přestože si z komunikace před podáním žaloby byla vědoma nesouhlasu žalovaných s jejím nárokem, v žalobě nevylicila všechny pro věc rozhodné skutečnosti najednou, k poučení soudu tyto skutečnosti upravovala a doplňovala, následně žalovaný nárok rozšířila, což vše si vyžádalo ze strany žalovaných náklady na obranu jejich práv, když spory o nároky plynoucí ze smlouvy o dílo patří ke sporům náročným, a to po stránce skutkové i právní.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.

43. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalovaní byli ve věci plně úspěšní. V této fázi řízení jim vznikly náklady za zastoupení advokátem ve výši 43 241 Kč sestávající z odměny za dva společné úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast při odvolacím jednání) při zastoupení dvou osob, tj. za čtyři úkony právní služby po 8 784 Kč podle ustanovení § 7 bod 6., § 8 odst. 1 snížené podle ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu – 35 136 Kč, z náhrady hotových výdajů po 300 Kč ke každému společnému úkonu právní služby podle ustanovení § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu – 600 Kč a z náhrady za 21 % DPH ve výši 7 505 Kč.
44. Žalobkyni byla uložena povinnost zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve lhůtě podle ustanovení § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. k rukám advokáta žalovaných podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Mělníku, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domoci návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekucí návrhem.

Praha 11. června 2019

JUDr. Oto Kubeš, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.